

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК

РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasni@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Уторак, 4. фебруар 2020. године
БАЊА ЛУКА

Број 8 Год. XXIX

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Addiko Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

160

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О УЗУРПАЦИЈАМА И ДОБРОВОЉАЧКИМ КОМПЕТЕНЦИЈАМА

Проглашавам Закон о узурпацијама и добровољачким компетенцијама, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Осмој сједници, одржаној 28. новембра 2019. године.

Вијеће народа Републике Српске је актом број: 03.2-532/19, од 9. децембра 2019. године, обавијестило Народну скупштину да наведени закон спада у питање повреде виталног националног интереса хрватског и бошњачког народа.

Заједничка комисија Народне скупштине Републике Српске и Вијећа народа Републике Српске, на сједници одржаној 23. децембра 2019. године, у складу са Амандманом LXXVII, није усагласила наведени закон, те је исти достављен Вијећу за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске.

Вијеће за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске донијело је Одлуку број: УВ-2/19, од 17. јануара 2020. године, којом је утврђено да није повријеђен витални национални интерес хрватског и бошњачког народа у Закону о узурпацијама и добровољачким компетенцијама.

Одлука Вијећа за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске, број: УВ-2/19, од 17. јануара 2020. године, објављена је у "Службеном гласнику Републике Српске", број 5/20, од 23. јануара 2020. године.

Број: 01-020-377/20
31. јануара 2020. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН

О УЗУРПАЦИЈАМА И ДОБРОВОЉАЧКИМ КОМПЕТЕНЦИЈАМА

Члан 1.

Овим законом прописују се услови и поступак за расправљање имовинскоправних односа насталих узурпацијом земљишта које је до 6. априла 1941. године било

државна својина (бивши ерап) у својини носилаца својине јавног права и на добровољачким компетенцијама.

Члан 2.

(1) Узурпацијом, у смислу овог закона, сматра се свако самовласно заузимање, односно бесправно држање пољопривредног или шумског земљишта у својини носилаца својине јавног права.

(2) Узурпацијом, у смислу овог закона, сматра се и свако самовласно заузимање, односно бесправно држање пољопривредног или шумског земљишта у својини носилаца својине јавног права на коме су расправљени спорни имовинскоправни односи по раније важећим прописима, а тадашњи органи управе и носиоци права на друштвеној, односно државној својини нису извршили депоседирање узурпаната у складу са донесеним правоснажним рјешењима, већ су узурпанте оставили у посједу узурпираног земљишта до доношења овог закона.

(3) Неће се сматрати узурпацијом заузимање пољопривредног или шумског земљишта прије 31. децембра 1955. године, које је јавно добро, као и заузимање земљишта у својини носилаца својине јавног права, ако су носиоци својине јавног права то право стекли по аграрним прописима послје Другог свјетског рата од физичких и тадашњих приватно-правних лица, осим права стечених у складу са чланом 7. тачка а) Закона о аграрној реформи и колонизацији ("Службени лист НР БиХ", бр. 2/46, 18/46, 20/47, 29/47, 37/49, 14/51 и 41/67).

(4) Самовласно заузимање земљишта које је одређено као грађевинско земљиште, у складу са важећим прописима, не сматра се узурпацијом у смислу овог закона.

Члан 3.

Носиоци својине јавног права су лица из члана 22. Закона о стварним правима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 124/08, 3/09, 58/09, 95/11 и 60/15).

Члан 4.

Под добровољачким компетенцијама сматра се земљиште које је из државне својине дато у својину добровољцима ратова од 1912. до 1918. године, у складу са прописима којима су регулисане наведене компетенције.

Члан 5.

(1) На земљишту које је узурпирано прије 31. децембра 1955. године може се признати право својине узурпанту, уколико одредбама овог закона није другачије одређено.

(2) На земљишту које је узурпирано послје рока из става 1. овог члана не признаје се право својине узурпанту.

Члан 6.

(1) На узурпираним земљишту може се признати право својине само ако је узурпант физичко лице.

(2) Уколико је узурпираним земљиште прешло у посјед другог лица по ваљаном правном основу, узурпантом ће се сматрати то друго лице.

Члан 7.

Право својине које се признаје узурпанту на узурпираним земљишту уписује се у јавну евиденцију о непокретностима (у даљем тексту: јавна евиденција) у корист узурпанта.

Члан 8.

Неће се признати право својине на земљишту које је узурпирано прије 31. децембра 1955. године:

1) у случају да је то земљиште на дан 6. април 1941. године по култури било шума,

2) у случају да то земљиште представља енклаву пољопривредног земљишта на којој нису саграђени стамбени објекти и ако је површином мања од два хектра,

3) у случају да је енклава и полуенклава која смета правилном газдовању шумама у шумском комплексу,

4) ако је на сметњи правилном уређењу бујичних и ерозивних подручја,

5) ако је на сметњи комуникацијама,

6) у случају да то земљиште није евидентирано у премјеру извршеном у Гаус-Кригеровој пројекцији од 31. децембра 1955. године до ступања на снагу овог закона, осим за земљиште за које није урађен нови премјер,

7) у случају да то земљиште у моменту расправљања узурпације није у посједу узурпанта,

8) у случају да је то земљиште узурпант напустио, односно да његово боравање није у Републици Српској.

Члан 9.

Земљиште које је по култури шума, у смислу овог закона, сматра се земљиштем које је као такво дефинисано законом којим се уређује област шума.

Члан 10.

(1) Енклаве су земљишта која се налазе унутар шума или шумског земљишта.

(2) Право својине може се признати на енклавама и полуенклавама званим вртаче у крашким подручјима, уколико не сметају спровођењу мјера за унапређивање пољопривреде и пошумљавања, уређења бујица и њихових токова и не налазе се у предјелу шума.

(3) Право својине може се признати на енклавама и полуенклавама које представљају веће површине пољопривредног земљишта већем броју пољопривредника који су заузели пољопривредно земљиште, обрађују то земљиште и на којем су подигли стамбене или пољопривредне објекте.

(4) Под већом површином пољопривредног земљишта из става 3. овог члана сматра се најмање пет хектара, а под већим бројем пољопривредника најмање три домаћинства.

Члан 11.

(1) Земљиштем на сметњи комуникацијама, у смислу овог закона, сматра се оно земљиште које спречава или отежава правилан саобраћај на јавним и шумским путевима, саобраћај у насељу или приступ појилима или сеоским испашама.

(2) Ако само један дио узурпираним земљишта смета комуникацијама, право својине неће се признати само на том дијелу.

Члан 12.

(1) По одредбама овог закона расправиће се и односи из закупа државног земљишта који су настали прије 6. априла 1941. године на основу рјешења тадашњих шумарских и аграрних органа, донесених у сврху спровођења унутра-

шње колонизације или у сврху претварања крша и голети у шумску културу, као и ради подизања стамбених зграда, под условима да таква земљишта и данас држе закупци, односно њихови правни сљедници.

(2) По одредбама овог закона расправиће се и односи настали из додјеливања у својину државног земљишта прије 6. априла 1941. године, на основу одлуке тадашњих шумских и аграрних органа.

(3) Ако лица из става 1. овог члана, односно њихови правни сљедници и сада држе земљиште које им је раније дато у својину правоснажним одлукама бивших шумарских и аграрних органа које није спроведено у јавним евиденцијама а, по њиховом захтјеву или по службеној дужности, надлежни орган управе за имовинскоправне послове (у даљем тексту: надлежни орган) доноси рјешење којим се налаже упис права својине на том земљишту у јавним евиденцијама у њихову корист.

Члан 13.

Поступак за расправљање имовинскоправних односа насталих узурпацијом земљишта, у смислу овог закона, спроводи и рјешење доноси надлежни орган.

Члан 14.

(1) Поступак за расправљање имовинскоправних односа насталих узурпацијом земљишта, у смислу овог закона, покреће се на захтјев узурпанта, носиоца својине јавног права чије је земљиште узурпирано, Правобранилаштва Републике Српске или по службеној дужности.

(2) Надлежни орган покреће поступак за расправљање узурпације по службеној дужности у случајевима када се, у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 6/12, 110/16 и 62/18), утврди постојање узурпације.

Члан 15.

Захтјев за признавање права својине на узурпираним земљишту садржи:

1) личне податке о узурпанту,

2) податке о узурпираним земљишту,

3) податке о томе када је земљиште узурпирано и од када га и по ком основу узурпант држи.

Члан 16.

(1) Надлежни орган прибавља податке о узурпираним земљишту из јавних евиденција и одржава усмену расправу на лицу мјеста, на коју позива странке.

(2) Културу узурпираним земљишта, као и старост шуме, утврђује надлежни орган посредством вјештака пољопривредне и шумарске струке.

Члан 17.

(1) Рјешењем надлежног органа расправиће се питање признавања права својине и у случају када захтјев за признавање права својине на узурпираним земљишту подноси два или више лица.

(2) Рјешење из става 1. овог члана, поред осталог, садржи и податке о узурпираним земљишту из јавних евиденција и да ли се на узурпираним земљишту признаје право својине и са којим идеалним дијеловима.

Члан 18.

(1) Рјешењем којим се узурпанту не признаје право својине на узурпираним земљишту одређује се носилац својине јавног права на том земљишту, налаже упис у јавне евиденције и узурпанту налаже напуштање тог земљишта у року од шест мјесеци од дана правоснажности рјешења.

(2) У случају да се на узурпираним земљишту на којем се не признаје право својине узурпанту налази изграђен објекат, надлежни орган доноси рјешење којим се не признаје право својине узурпанту и које садржи налог да, по правоснажности тог рјешења, надлежни орган по службеној дужности покреће поступак за утврђивање земљишта

које служи за редовну употребу изграђеног објекта, да би била извршена легализација тог објекта у складу са важећим прописима којима се регулише ова област.

(3) Трошкове поступка утврђивања земљишта које служи за редовну употребу објекта из става 2. овог члана сноси узурпант као градитељ тог објекта.

Члан 19.

(1) Узурпанту, којем није признато право својине на узурпираном земљишту, дозволиће се да побере плодове са узурпираног земљишта најкасније до краја оне године у којој се приступа извршењу рјешења којим узурпанту није признато право својине на том земљишту.

(2) За трајне културе (воћњаке, винограде и сл.) подигнуте на узурпираном земљишту, узурпанту припада накнада у вриједности чистог приноса, који би такве културе, с обзиром на старост и плодност, дале за онолико времена колико је потребно да се те културе подигну и почну давати плод.

(3) Накнада из става 2. овог члана припада само узурпанту који сам, са својим домаћинством, непосредно користи трајне засаде на узурпираном земљишту.

(4) Узурпант, којем припада право на накнаду за трајне културе, и власник узурпираног земљишта могу се о висини и облику накнаде споразумјети пред надлежним органом, као и закључити уговор о купопродаји узурпираног земљишта, с тим што купопродајна цијена не може бити испод тржишне цијене тог земљишта.

(5) Уколико узурпант и власник узурпираног земљишта не постигну споразум о накнади или не закључе уговор о купопродаји, поступак одређивања накнаде спроводи се пред надлежним судом.

Члан 20.

Ако се у току поступка утврди да је узурпација извршена послје 31. децембра 1955. године, надлежни орган спроводи поступак без ангажовања вјештака из члана 16. став 2. овог закона и доноси рјешење којим одређује да је узурпант дужан да напусти узурпирано земљиште, а рок за напуштање узурпираног земљишта је шест мјесеци од дана правоснажности рјешења.

Члан 21.

(1) Укњижба права својине у јавне евиденције врши се по службеној дужности на основу правоснажног рјешења којим се узурпанту признаје право својине на узурпираном земљишту.

(2) Рјешење из става 1. овог члана се доставља узурпанту, носиоцу својине јавног права и Правобранилаштву Републике Српске.

Члан 22.

(1) Трошкове поступка сноси узурпант, уколико му се призна право својине на узурпираном земљишту.

(2) У осталим случајевима трошкове поступка сноси власник узурпираног земљишта.

Члан 23.

(1) Правоснажно рјешење којим се узурпанту не признаје право својине на узурпираном земљишту, сматра се извршном исправом и служи за уклањање узурпанта административним путем са узурпираног земљишта.

(2) У случају да узурпант не напусти узурпирано земљиште на којем му није признато право својине по било ком основу, надлежни орган извршава рјешење принудним путем на захтјев носиоца својине јавног права коме је право својине утврђено, а трошкове извршења рјешења сноси узурпант.

Члан 24.

Поступак за расправљање узурпација и спровођење извршења рјешења врши се по одредбама Закона о општем управном поступку ("Службени гласник Републике Срп-

ске", бр. 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18) уколико овим законом није другачије одређено.

Члан 25.

(1) Својство добровољца стекло је свако физичко лице које је у току ратова од 1912. до 1918. године својевољно ступило у српску или црногорску војску, закључно до 5. новембра 1918. године и остало на војној дужности до демобилизације или је од војне дужности раније било ослобођено као неспособно, због државних потреба, као и свако физичко лице које је до рата 1912. године или у ратовима 1912. године добровољно, активним учешћем у вези са пожртвовањем помагало остварењу народног ослобођења и уједињења.

(2) Неборачке парцеле од три хектра и борачке парцеле од пет хектара остављају се као својина добровољцима из става 1. овог члана, које су им раније, на основу прописа Краљевине Југославије (Закон о добровољцима из 1921. године, односно 1928. године) додијељене.

Члан 26.

(1) Поступак из члана 25. став 2. овог закона покреће се на захтјев добровољца или његових правних сљедника и у том поступку се утврђује постојање својства добровољца и врши додјела добровољачког земљишта.

(2) Поступак из става 1. овог члана спроводи надлежни орган и уколико су испуњени сви услови прописани овим законом, доноси рјешење којим се налаже упис права својине добровољца или његових правних сљедника и упис у јавне евиденције.

(3) Трошкове поступка из става 1. овог члана сноси подносилац захтјева из става 1. овог члана.

Члан 27.

Рјешење из члана 26. став 2. овог закона доставља се подносиоцу захтјева из члана 26. став 1. овог закона и Правобранилаштву Републике Српске.

Члан 28.

(1) Поступци за расправљање имовинскоправних односа насталих узурпацијом земљишта који нису окончани по раније важећем пропису окончаће се по одредбама овог закона.

(2) Поступци из чл. 25. и 26. овог закона окончани по раније важећем пропису могу се на захтјев добровољца или његових правних сљедника поновити у складу са одредбама овог закона у року од три године од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 29.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-1195/19
28. новембра 2019. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

161

На основу члана 130. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 15. тачка г) и члана 43. став 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 55. сједници, одржаној 23.1.2020. године, д о н о с и

УРЕДБУ

О КАНЦЕЛАРИЈСКОМ ПОСЛОВАЊУ

Члан 1.

Овом уредбом уређује се канцеларијско пословање републичких органа управе и органа јединица локалне самоуправе (у даљем тексту: органи).